

‘દાદા ભગવાન’ વિના કંઈ જ ગમે નહીં

‘દાદા ભગવાન’ વિના કંઈ જ ગમે નહીં,
કીર્તનભક્તિ-વિધિ વિના કંઈ જ જયે નહીં.---‘દાદા ભગવાન’...

પ્રગટ ભગવાનની સિદ્ધિ જ લખે અહીં,
અવિનાશ સૂર્ય-ચંદ્ર શાશ્વત તપે અહીં.

ઓલિયાની ફકીરીને સ્થૂળ ક્રિયાકાંડ નહીં,
ખુલ્લી જગત-મસ્જિદે માન-તાન-ગાન નહીં.

નિર્માની મસ્તાન હોય, સ્વ-તાને ગુલતાન હોય,
ધૂની-ધ્યાની જાગૃતિએ ગેબનો સુલતાન હોય.

નિરાકુળ માન દાટ્યે ‘માયા’ સૂતક સ્નાન કરે,
પ્રતિકૂળ ઘાટ માટે જીવતું સ્મશાન અરે !

ઘાટમાં અ-ઘાટ પદને છાપખાને સ્થાન નહીં,
ધર્મ નામે છપાયેલા નશા-કેફી ધંધા ‘ભઈ’.

ગ્રંથાં સુધી ભણેલાની વિદ્યા-પીઠ ખિસ્સા મહીં,
તૂટ્યા પૂર્વે સંધાયેલી આડ-બીજે કિટ્ટા લહી.

ઢબ્બુના ‘ઢ’ને જગત-કકકો ‘કામ’ નહીં,
બુદ્ધિવાળા અબુધ પર જગત થૂંકે પાન ખઈ.

થૂંકનારનો અહમ્ ચોંટ સાથે તિરસ્કાર,
અથડામણથી ‘અબુધ’, ‘ઢ’ ખોટ સમજે વેપાર.

સમૂહ જગત પુણ્યોદય જાગી જો ‘આ’ અવતાર,
“જ્ઞાની” વિક્રમ-ટોચ ઐશ્વર્ય હાહાકાર.

ભગવાન જગાડનાર ‘તે’ પ્રગટ મોક્ષધામ,
કલ્પાતીત આ અવતાર પુણ્યોદયી કાઢ કામ.

ભગવાન હોય ત્યાં નિષ્કલેશ સમાધિ રહી,
મોક્ષદાન હોય ત્યાં પદ્માસન પલાંઠી થઈ.

દગ જિહાં ઝૂકી ગયાં, નાભિ નિરાવણી થઈ,
કેવળ પ્રગટ સુધી સમકિતી અવણી વહી.
દગ જિહાં ઝૂકી ગયાં, નાભિ નિરાવણી થઈ,
કેવળ પ્રગટ સુધી દશા જ અવણી સ્વહી.

